

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 372/2026
12.05.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела силовање из члана 178. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душка Пуђе, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К ПоЗ 19/24 од 04.09.2025.године и Апелационог суда у Београду Кж1 ПоЗ 35/25 од 08.12.2025. године, исправљена решењем Апелационог суда у Београду Кж1 ПоЗ 35/25 од 19.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 12.05.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душка Пуђе, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Вишег суда у Београду К ПоЗ 19/24 од 04.09.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 ПоЗ 35/25 од 08.12.2025. године, исправљена решењем Апелационог суда у Београду Кж1 ПоЗ 35/25 од 19.01.2026. године, у погледу правне квалификације кривичног дела, тако што Врховни суд, радње окривљеног АА описане у изреци првостепене пресуде под тачком 2.) и 3.) изреке, за које је правноснажно оглашен кривим, правно квалификује као кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185. став 2. КЗ у продуженом трајању у вези члана 61. став 4. КЗ, за које кривично дело му применом одредаба члана 4, 42, 45, 54. КЗ претходно **УТВРЂУЈЕ** казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 4 (четири) месеца и задржава као правилно утврђену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца, за кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185. став 3. у вези става 2. КЗ, описано под тачком 1.) изреке пресуде, па га применом одредаба члана 60. и 63. КЗ, **ОСУЂУЈЕ** на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 4 (четири) месеца, у коју казну се урачунава време проведено у притвору од 24.01.2024. године до 07.08.2025. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана почев од 07.08.2025. године до 04.09.2025. године, док се исти захтев у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К ПоЗ 19/24 од 04.09.2025.године, окривљени АА, оглашен је кривим за кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185. став 3. у вези става 2. КЗ, описано под тачком 1. изреке пресуде, за које кривично дело му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и два месеца, за кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185. став 1. КЗ, описано под тачком 2. изреке пресуде, за које кривично дело му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци и за кривично дело описано под тачком 3. изреке пресуде приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185. став 2. КЗ, за које кривично дело му је утврђена казна затвора у трајању од једне године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године и четири месеца, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 24.01.2024. године до 07.08.2025 године, као и време проведено на мери забране напуштања стана почев од 07.08.2025. године до 04.09.2025. године.

Истом пресудом према окривљеном АА, на основу одредбе члана 87. КЗ у вези члана 185. став 7. КЗ, изречена је мера безбедности одузимања предмета наведених у изреци пресуде. Поред тога, према окривљеном је на основу одредбе члана 7. став 1. Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полних слобода према малолетним лицима, одређено да се после издржане казне спроведу посебне мере наведене у изреци пресуде, а које мере се спроводе најдуже 20 година после издржане казне затвора, с тим да после истека сваке 4 године од почетка примене посебних мера, суд који је донео првостепену пресуду по службеној дужности одлучује о потреби њиховог даљег спровођења. Истом пресудом, оштећене ББ и ВВ су ради остваривања имовинскоправног захтева упућене на парнични поступак, а окривљени је сходно члану 264. став 4. ЗКП ослобођен дужности плаћања трошкова кривичног поступка и исти су пали на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 ПоЗ 35/25 од 08.12.2025. године, исправљена решењем Апелационог суда у Београду Кж1 ПоЗ 35/25 од 19.01.2026. године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Београду и браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адвокат Душко Пуђа, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) до 3) ЗКП и битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) до 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијану првостепену пресуду и другостепену пресуду и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање пред измењеним већем или преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног огласити кривим за једно продужено кривично дело из члана 185. став 2. у вези члана 61. КЗ и осудити га на казну затвора у трајању од девет месеци уз меру безбедности али без одређивања посебних мера и уз ослобађање од трошкова кривичног поступка и ослободити окривљеног од оптужбе за кривично дело из члана 185. став 3. у вези става 2. КЗ, услед недостатка доказа за наведено кривично дело.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да је побијаним правноснажним пресудама повређен закон из члана 439. тачка 2) ЗКП, тиме што је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се није могао применити.

Кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185. став 1. КЗ чини онај ко малолетнику прода, прикаже или јавним излагањем или на други начин учини доступним текстове, слике, аудио – визелне или друге предмете порнографске садржине или му прикаже порнографску представу. Ставом 2. истог члана је прописана строжа казна за оног ко искористи малолетника за производњу слика, аудио – визуелних или других предмета порнографске саржине или за порнографску представу.

Одредбом члана 61. став 1. КЗ прописано је да продужено кривично дело чини више истих или истоврсних кривичних дела учињених у временској повезаности од стране истог учиниоца која представљају целину због постојања најмање две од следећих околности: истоврсности оштећеног, истоврсности предмета дела, коришћења исте ситуације или истог трајног односа, јединства места или простора извршења дела или јединственог умишљаја учиниоца. Ставом 4. истог члана је прописано да ако продужено кривично дело обухвата лакше и теже облике истог дела, сматраће се да је продуженим кривичним делом учињени најтежи облик од учињених дела.

Окривљени АА је, према чињеницама наведеним у изреци пресуде, у истом периоду од августа 2016. године до октобра 2016. године, у месту ..., у ..., тада малолетној оштећеној ББ (рођеној ...2001. године) учинио доступним више слика порнографске садржине, тако што је преко „Фејсбук“ налога и свог корисничког профила, ступио у контакт са малолетном оштећеном и у наведеном периоду јој послао најмање 40 (четрдесет) фотографија порнографске садржине, од којих најмање 22 фотографије порнографске садржине настале искоришћавањем малолетних лица. Поред тога, окривљени је у истом временском периоду искористио тада малолетну оштећену ББ, за производњу слика и аудио - визуелних записа порнографске садржине, захтевајући од малолетне оштећене да се фотографише у различитим позама и то тако да јој се виде „груди, гуза и полни орган“, након чега је малолетна оштећена сачинила и послала окривљеном сопствене фотографије порнографске садржине, после упућених претњи од стране окривљеног да ће објавити њихову дотадашњу конверзацију, те наставила да му шаље сопствене експлицитне фотографије, на који начин је окривљени прибавио најмање 73 фотографије порнографске садржине на којима се налазила малолетна оштећена ББ, пронађене на лаптопу и у мобилном телефону окривљеног.

При овако утврђеном чињеничном стању, испуњени су услови прописани одредбом члана 61. КЗ, јер је окривљени у истом временском периоду, према истој оштећеној, тада малолетној ББ (рођеној ...2001. године), коришћењем исте ситуације, дописивањем преко „Фејсбук“ налога и свог корисничког профила, чинио доступним фотографије порнографске садржине и искористио малолетну оштећену за производњу предмета порнографске садржине, са јединственим умишљајем, при чему се сходном одредбом члана 61. став 4. КЗ, уколико продужено кривично дело обухвата лакши и тежи облик истог дела, сматра да је продуженим кривичним делом учињен најтежи облик од учињених дела. С обзиром да се ради о две радње које представљају целину у смислу јединственог простора и времена, умишљаја и коришћења исте малолетне оштећене у сврху задовољења сексуалног нагона окривљеног кроз порнографску садржину и то, како кроз слање порнографске садржине и чињења доступном истом малолетном лицу, тако и искоришћавањем тог истог лица за производњу порнографске садржине, то су основани наводи захтева за заштиту законитости о учињеној повреди одредбе члана 439. тачка 2) ЗКП, јер се у радњама окривљеног стичу обележја једног кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185. став 2. КЗ у вези члана 61. став 4. КЗ.

Стога је Врховни суд усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и отклонио наведену повреду закона преиначењем побијаних правноснажних пресуда у погледу правне квалификације кривичног дела описаног под тачком 2.) и 3.) изреке пресуде, тако што је окривљеног огласио кривим за продужено кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185. став 2. КЗ у вези члана 61. став 4. КЗ и за то дело, применом одредаба члана 4, 42, 45, 54. КЗ претходно утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 4 (четири) месеца и задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца, за кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185. став 3. у вези става 2. КЗ, описано под тачком 1. изреке пресуде, па га применом одредаба члана 60. и 63. КЗ, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 4 (четири) месеца, у коју казну му је урачунао време проведено у притвору од 24.01.2024. године до 07.08.2025. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана почев од 07.08.2025. године до 04.09.2025. године, налазећи да су овако одмерене казне сразмерне објективној тежини извршених кривичних дела и олакшавајућим и отежавајућим околностима које су, у смислу члана 54. КЗ, правилно утврђене на страни окривљеног у редовном поступку.

Поднетим захтевом за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, као и повреде члана 16. ЗКП. Такође, бранилац окривљеног истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, али наведену повреду образлаже чињеничним наводима да вештачење није пружило доказе о томе на ком уређају и у које време су слике које је окривљени слао оштећеној начињене, оспорава чињеничне наводе ко се налази на спорним фотографијама порнографске садржине, те изводи сопствене закључке да је суд

пресуду засновао на посредним доказима, на који начин оспорава побијане пресуде у смислу члана 440. ЗКП.

Међутим повреде закона из члана 440. ЗКП, члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, као и повреде члана 16. ЗКП, сходно одредби члана 485. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле нису дозвољени разлози, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у напред наведеном делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП у преиначујућем делу, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић